

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer⁽¹⁾

(94/C 295/18)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 14. marts 1994 under henvisning til EF-Traktatens artikel 130 S, stk. 1, at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Miljø-, Sundheds- og Forbrugerspørgsmål, som udpegede Giampaolo Pellarini til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 3. maj 1994.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 316. plenarforsamling af 1. og 2. juni 1994, mødet den 2. juni 1994, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Generelle bemærkninger

1.1. ØSU støtter Kommissionens forslag til et nyt direktiv om risikoen for større uheld, som tilpasser og ajourfører anvisningerne og forpligtelserne i det foregående direktiv 82/501/EØF⁽²⁾ og de senere delvise ændringer heraf (87/216/EØF, 88/610/EØF og 91/692/EØF).

1.2. »Seveso«-direktivet af 1982 var den første konkrete anvisning på fællesskabsforanstaltninger. Men efter mere end 10 års anvendelse er der behov for forskellige ændringer både for at gøre foranstaltningerne til forebyggelse af større uheld mere effektive, skrappe og anvendelige og for at opnå en højere grad af harmonisering, så det sikres, at fællesskabslovgivningen gennemføres på en mere korrekt måde.

1.3. ØSU konstaterer, at direktiv 82/510/EØF er blevet gennemført på forskellig måde og på forskellige tidspunkter i medlemsstaterne, hvilket ikke må gentage sig, da dette giver anledning til uheldige konkurrenceforvridninger og forskelle med hensyn til beskyttelsen af sundhed og miljø.

1.4. Trods de foreslåede foranstaltninger er der i direktivets anvendelsesperiode i EF konstateret mere end 130 større uheld, som i nogle tilfælde har haft alvorlige følger for miljøet, arbejdstagernes og befolkningens sikkerhed og sundhed og endvidere for økonomien i de berørte områder.

1.5. ØSU påpeger, at forebyggende foranstaltninger også på dette særlige område er bedst egnede til at bevare og beskytte miljøkvaliteten og at værne om arbejdstagernes og borgernes sundhed samt sikre økonomien. Dette stemmer overens med valget af artikel 130 S som retsgrundlag og med grundtanken i det nye program

inden for miljø og bæredygtig udvikling, som ligeledes lægger vægt på medvirken fra alle samfundsniveauer på grundlag af fælles ansvar.

1.6. ØSU mener, at de påtænkte ændringer og nye foranstaltninger bør være præcise og målrettede, så man undgår bureaukratiske procedurer eller formaliteter, som kan komplicere problemerne og øge omkostningerne, uden at man når ret meget længere med at begrænse skader, som skyldes større uheld.

2. Generelle bemærkninger til direktivet

2.1. Definitioner

2.1.1. ØSU er meget tilfreds med de klare og præcise definitioner i forslaget og bilagene, som er helt i overensstemmelse med de ønsker, som ØSU tilkendegav i punkt 1.20 i sin udtalelse af 26. marts 1980⁽³⁾.

2.1.2. Henvisningen til direktiverne 67/548/EØF, 88/379/EØF og 78/631/EØF i forbindelse med klassificeringen i bilag I giver et klart grundlag, som går videre end tilpasningen til de tekniske fremskridt i henhold til de gældende procedurer.

2.2. Anvendelsesområde: generelt

2.2.1. ØSU godkender de foreslåede ændringer, som tydeliggør og indkredser de omfattede aktiviteter.

2.2.2. Forskellen mellem oplagring og produktion i bilag II og III i direktiv 82/501/EØF er med rette fjernet. Mange lageranlæg er tilknyttet selve produktionen, hvilket har givet fortolkningsproblemer for mange fabrikanter og myndighederne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 106 af 14. 4. 1994, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 182 af 21. 7. 1980, s. 25.

2.2.3. Det er ligeledes fornuftigt at ophæve afstanden på 500 meter, inden for hvilken virksomhederne i henhold til artikel 5, stk. 4, i direktiv 82/501/EØF, under alle omstændigheder skal sammenlægge mængden af tilstedeværende farlige stoffer, uanset om der er mulighed for større uheld.

2.2.4. Det er som foreslået udmærket at fritage for eller begrænse kravet om oplysninger i sikkerhedsrapporten, når det over for den ansvarlige myndighed godtgøres, at de pågældende stoffer ikke udgør en fare for større uheld (artikel 9, stk. 6).

2.2.5. Det er rimeligt, at der henvises til kriterierne i direktiv 67/548/EØF, som er medtaget i bilag 1, del 2, hvori der fastlægges en præcis klassifikation af farlige stoffer for både virksomheder og myndigheder.

2.2.5.1. ØSU er dog af den opfattelse, at antallet af farlige stoffer i bilag I, del 1 og 2, bør kontrolleres endnu en gang, da det i nogle tilfælde forekommer meget stort.

2.3. *Anvendelsesområde: specifik*

2.3.1. ØSU godkender, at de aktiviteter, direktivet dækker, risikoindeles i to kategorier på grundlag af mængden af farlige stoffer, således som defineret i bilag I.

2.3.2. ØSU finder det også rigtigt, at de planlagte forebyggelsesforanstaltninger, som skal vedtages, bliver meddelt den ansvarlige myndighed.

2.3.3. ØSU påpeger, at fabrikkerne allerede nu i henhold til direktiv 82/501/EØF med senere ændringer og til eksisterende lovgivning samt regler for fornuftig praksis og almindelig sund fornuft er forpligtet til at forudse forskellige former for mulige risici og træffe egnede sikkerheds- og forebyggelsesforanstaltninger, og at de er ansvarlige for skader, der måtte skyldes forsømmelighed eller utilstrækkelige forholdsregler.

2.3.4. ØSU konstaterer, at det nye i de foreslåede ændringer især ligger i harmoniseringen af kvalitet og i mindre grad i mængden af oplysninger, som skal indsamles og videreformidles til de ansvarlige myndigheder.

2.3.5. ØSU mener, at en sådan harmonisering er nødvendig, hvis den ansvarlige myndighed skal kunne træffe korrekte beslutninger i forbindelse med fysisk planlægning og eksterne beredskabsplaner, navnlig med en mulig »dominoeffekt« i tankerne.

2.4. *Friholdte aktiviteter*

2.4.1. ØSU beklager endnu en gang, at visse aktiviteter ikke er omfattet (se punkt 2.5 i udtalelsen af 1980).

2.4.2. Som den foreliggende tekst er udformet, er en række aktiviteter uden klar begrundelse blevet holdt udenfor, og ØSU vil derfor nedenfor fremsætte forslag om ændringer hertil.

2.5. *Fysisk planlægning*

2.5.1. ØSU udtrykker sin tilfredshed med, at der i forbindelse med fysisk planlægning (artikel 12, stk. 1) gøres opmærksom på, at det på længere sigt vil være nødvendigt at holde virksomheder, som omfattes af direktivet, adskilt fra boligområder, større offentlige områder og særligt vigtige eller sårbare naturområder. De offentlige myndigheder bør påtage sig et ansvar for at nedbringe risici, når de træffer beslutninger om nyt industri- og boligbyggeri.

2.5.2. ØSU mener dog, at tekniske foranstaltninger, der træffes inden for en virksomhed, og som har samme effekt som fysisk adskillelse af virksomheden fra boligområder, større offentlige områder osv., må betragtes som et acceptabelt alternativ til fysisk adskillelse. Denne bestemmelse har især betydning for eksisterende virksomheder.

2.6. *Information af arbejdstagere og interne beredskabsplaner*

2.6.1. ØSU godkender bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, vedrørende ledelsessystemet, men er bekymret over, at bestemmelserne vedrørende information, uddannelse og udstyr til arbejdstagerne på stedet i artikel 4 i direktiv 82/501/EØF er forsvundet ud af dette forslag til direktiv.

2.6.2. ØSU anmoder om, at også disse bestemmelser tages med, da der ikke er tale om en overlapning med forpligtelserne i direktiv 89/391/EØF med hensyn til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen⁽¹⁾, og det af følgende grunde:

- a) Direktiv 89/391/EØF forpligter arbejdsgiverne til at informere arbejdstagere og/eller deres repræsentanter samt arbejdsgivere for arbejdstagere i eksterne virksomheder (artikel 10) og til at træffe særlige foranstaltninger i tilfælde af risiko for alvorlig og umiddelbar fare (artikel 8, stk. 3).

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

- b) Der kræves allerede i dag — udover uddannelse og udstyr — information i alle tilfælde af samtlige arbejdstagere (og ikke eventuelt kun af disses repræsentanter, således som anført i direktiv 89/391/EØF).
- c) Information, uddannelse og udstyr har specielt til formål løbende at forebygge risici og drejer sig ikke kun om, hvorledes man skal forholde sig, når alvorlige og overhængende faresituationer opstår.
- d) Fællesskabet har udover direktiv 89/391/EØF udstedt specifikke direktiver for forskellige specielle aktiviteter (f. eks. kræftfremkaldende stoffer (90/394/EØF), videoterminaler (90/270/EØF), tunge byrder (90/269/EØF) og biologiske agenser (90/679/EØF)).

2.6.3. ØSU gør opmærksom på, at mange større uheld sker i ferier, i perioder forud for ferier, om natten og i frokostpauser. Dette skyldes sandsynligvis en »psykologisk« betinget opmærksomhedssvækkelse, både subjektivt og objektivt, over for de forebyggende og sikkerhedsmæssige foranstaltninger på tidspunkter med nedsat aktivitet, eller når kun skifteholdsarbejdere er i arbejde.

2.6.4. Det er derfor ikke nok at udarbejde og iværksætte sikkerheds- og forebyggelsesforanstaltninger. Der er også behov for et ledelsessystem og ledelsesprocedurer, så det nøje kontrolleres, at de gennemføres.

2.6.5. ØSU finder bestemmelserne om interne beredskabsplaner tilfredsstillende. Det underer sig dog over, hvorfor det ikke skal være obligatorisk over for den ansvarlige myndighed at angive, hvorledes og hvor ofte de simulerede nødplansøvelser, som finder sted i næsten alle virksomheder, afholdes. ØSU foreslår, at dette skal oplyses, da det er omkostningsfrit og vil give den ansvarlige myndighed og offentligheden en større garanti.

2.7. Information af befolkningen og eksterne beredskabsplaner

2.7.1. ØSU kan kun glæde sig over den øgede information af befolkningen, da det altid har understreget betydningen af en aktiv inddragelse af risikotruede personer både på selve virksomhederne og i disses omgivelser.

2.7.2. ØSU finder, at der i forslaget er en rimelig balance mellem åben information i sikkerhedsøjemed og garanti for en beskyttelse af fabrikkationshemmeligheder.

2.7.3. ØSU anmoder dog Kommissionen om, at den med henblik på en standardisering af oplysningerne og for at undgå stridsspørgsmål med hensyn til mængden og arten af de fortrolige data undersøger, hvorvidt der i alle medlemsstater kunne træffes beslutning om at indføre et »oplysningsblad« for alle borgere.

2.8. Tærskelmængder for de forskellige stoffer (bilag I)

2.8.1. ØSU er stort set enig i de kriterier, der ligger til grund for fastlæggelse af tærskelværdierne.

2.8.2. ØSU gør dog opmærksom på, at kun 10 carcinogener (foruden dioxin) har en tærskelmængde på 0,001 tons. Alle andre stoffer har tærskelmængder, der er 5 000 gange større (selv om de udover at være carcinogene er meget giftige) og 50 000 gange større (selv om de er giftige).

2.8.3. ØSU mener imidlertid, at det vil være hensigtsmæssigt i slutningen af del 1 i bilag I at tilføje endnu en kategori af stoffer, som både er carcinogene og meget giftige eller giftige.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Direktivets titel

3.1.1. På baggrund af de ovenfor fremførte bemærkninger mener ØSU, at ordet »forebyggelse« skal indføres i begyndelsen af titlen.

3.2. Betragtning

3.2.1. Der foreslås tilføjet en betragtning med følgende ordlyd:

»det er ønskeligt at opnå en bedre overensstemmelse mellem de forskellige krav i dette forslag til direktiv og kravene i direktiv nr. 89/391/EØF vedrørende forebyggelse af erhvervsmæssige risici og beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. Medlemsstaterne bør derfor sørge for, at de arbejdstagerrepræsentanter, som har særlige opgaver med beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, får mulighed for gennem information og høring at bidrage til gennemførelsen af beskyttelsesforanstaltninger og foranstaltninger, der kan forbedre risikostyringen i forbindelse med de større uheld, som er omfattet af dette direktiv.«

3.3. Artikel 4

3.3.1. ØSU beklager, at direktivet ikke skal gælde for militære anlæg, og forstår ikke de fritagelser, som er nævnt i litra c), d) og e).

3.3.2. Den form for transport, hvortil der refereres i litra c), vil kun kunne fritages den tid, overførslen fra et lager til et andet rent faktisk varer. Dermed undgår man

fiktive oplagringer af farlige stoffer på banegårde, i havne og garageanlæg, eller med andre ord på højrisikosteder, hvor informations- og sikkerhedsforanstaltningerne er meget begrænsede eller slet ikke findes.

3.3.3. Transport i rørledninger, som omtales i litra d), vil kræve passende fællesskabsbestemmelser.

3.3.4. Sidste sætningsled i litra e) »heri indgår også forarbejdning af de udvundne materialer med henblik på salg« bør slettes, da denne sætning, som ikke forekommer i direktiv 82/501/EØF, er overordentlig tvetydig og kunne give anledning til uenighed om uacceptable fritagelser for aktiviteter som raffinering eller »krakning« (i forbindelse med boring).

3.4. Artikel 5

3.4.1. ØSU mener, at der af sikkerhedsmæssige grunde bør foretages en præcisering af kravet om information, uddannelse og udstyr for alle arbejdstagere i forhold til direktiv 89/391/EØF. Det foreslår derfor, at der i slutningen af stk. 1 (efter »miljø«) tilføjes følgende: »og har informeret, forberedt og udstyret alle, der er beskæftiget på arbejdsstedet, med henblik på at betrygge deres sikkerhed«. Denne formulering svarer til formuleringen i artikel 4 i direktiv 82/501/EØF.

3.4.2. Det bør også præciseres, at de påtænkte sikkerhedsforanstaltninger skal baseres på den bedst mulige disponible sikkerhedsteknik, når der er tale om større uheld.

3.5. Artikel 6

3.5.1. ØSU mener, at et ledelsessystem inden for sikkerhed, med hertil hørende procedurer, også bør omfatte nærmere oplysninger om, hvorledes og hvor ofte arbejdstagerne informeres og deltager i beredskabsøvelser. Følgende foreslås derfor tilføjet i stk. 1:

— i litra c) tilføjes »herunder farer som følge af fejltagelser«,

— efter litra d) tilføjes: »de former for information, uddannelse og udstyr, som gives arbejdstagere og andre personer, som i arbejdsøjemed færdes på virksomhedens område«,

— efter litra f) tilføjes: »oplysninger om beredskabsøvelsernes form og hyppighed«.

3.5.2. ØSU er overtydet om, at man er nødt til at kræve passende forebyggelses- og sikkerhedsforanstaltninger af fabrikanterne; dog må nødvendige overlappinger, som medfører omkostninger og besvær, undgås. De op-

lysninger, der tales om i stk. 3, er blot en opsummering af, hvad der er indeholdt i det »dokument«, som virksomhedsejerne skal udarbejde i henhold til stk. 1. ØSU foreslår derfor, at dokumentet vedlægges anmeldelsen, således at fabrikanten ikke risikerer at få problemer med at udarbejde det korrekt.

3.6. Artikel 8

3.6.1. ØSU bifalder den nye bestemmelse om identifikation af grupper af virksomheder, hvis indbyrdes nærhed kan øge sandsynligheden for større uheld.

3.6.2. Denne opgave lægges af direktivet med føje over på den ansvarlige myndighed. ØSU ville derimod ikke kunne gå med til, at fabrikanterne i fællesskab skulle gøres ansvarlige for en sådan identifikation, da de ikke har nogen mulighed for at få oplysninger fra andre fabrikanter i nærheden, som i øvrigt også i visse tilfælde kan være direkte eller indirekte markedskonkurrenter.

3.6.3. ØSU mener nok, at det ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt kunne være berettiget at forlange udveksling af oplysninger mellem nabofabrikanter, således som anført i artikel 8, stk. 2, litra b); men ØSU gør dog opmærksom på, at tekniske hemmeligheder kan give anledning til problemer, og det anmoder derfor Kommissionen om at finde en formulering, så dette undgås.

3.6.4. ØSU mener, at de kriterier og betingelser, som medlemsstaterne i henhold til artikel 8, stk. 3, skal fastlægge, på forhånd bør offentliggøres, således at ikke kun Kommissionen men også fabrikanter og offentlighed bliver gjort bekendt med dem, i lighed med hvad der i anden sammenhæng er fastsat i artikel 9, stk. 7.

3.7. Artikel 9

3.7.1. ØSU mener, at de virksomheder, som er omfattet af denne artikel, kun i teorien udgør en risiko for større uheld. Hvis disse virksomheder træffer meget omfattende og avancerede forebyggelses- og sikkerhedsforanstaltninger, vil sandsynligheden for ulykker endog være ringere end i de virksomheder, som ikke er omfattet af artikel 9.

3.7.2. ØSU mener, at denne tanke bør uddybes nærmere, blandt andet for at sikre befolkningen korrekt information og for at belønne de fabrikanter, som træffer mere vidtgående foranstaltninger end det minimum, der forlanges i henhold til direktivet eller reglerne for god praksis.

3.7.3. Affattelsen af artikel 9, stk. 1, kan godkendes, omend det ville være hensigtsmæssigt med en henvisning til beredskabsplaner i litra d).

3.7.4. ØSU godkender de forskellige tidsfrister i stk. 3 med hensyn til afgivelsen af sikkerhedsrapporten. Imidlertid vil de frister, som fastsættes i andet led bevirke, at sikkerhedsrapporten først ville blive fremsendt den 1. januar 1998. ØSU anser det for muligt at halvere denne tid fra 2 til 1 år, eftersom hovedparten af de berørte virksomheder allerede er omfattet af direktiv 82/501/EØF.

3.7.5. ØSU godkender, at der med regelmæssige mellemrum foretages en gennemgang af sikkerhedsrapporten og foreslår, at tidsrummet, som i stk. 5, 1 led, er fastsat til fem år, afkortes til tre år.

3.7.6. ØSU er af den opfattelse, at artikel 9, stk. 5, 2 led, bør affattes således: »— på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den ansvarlige myndighed udtrykkeligt og med rimelig begrundelse anmoder derom«. Denne tilføjelse er nødvendig for at forhindre nidkære myndigheder i at anmode om en gennemgang uden rimelig begrundelse og for at lette mulige indvendinger mod sådanne anmodninger.

3.7.7. ØSU bifalder især, at der i artikel 9, stk. 6, åbnes mulighed for en begrænsning af oplysningerne i sikkerhedsrapporten, hvis det godtgøres, at de tilstedeværende stoffer ikke kan medføre risiko for større uheld. Denne mulighed kan kun opfattes som en utvetydig og rigtig tilskyndelse til at belønne fabrikanter, som gennemfører omfattende sikkerhedsforanstaltninger og dermed begrænser risikoen for ulykker.

3.7.8. For at undgå at skabe forvirring, der kan få uheldige konsekvenser, anbefaler ØSU, at artikel 9, stk. 5, 3. led, præciseres gennem følgende tilføjelse i slutningen af leddet:

»... hvis ny teknisk viden om sikkerhed og om risikovurdering af relevans for den pågældende virksomhed, som i betydelig grad kunne påvirke forebyggelse og kontrol med større uheld, gør dette formålstjenligt.«

3.8. Artikel 11

3.8.1. Udarbejdelse af og nøje kendskab til effektive, interne og eksterne, beredskabsplaner er afgørende forudsætninger for forebyggelse af større uheld og dermed for en begrænsning af konsekvenserne for mennesker, miljø og økonomi i de pågældende områder.

3.8.2. ØSU konstaterer, at artikel 11 kun gælder virksomheder, som omfattes af artikel 9, og dermed ikke alle virksomheder omfattet af direktivet. ØSU mener, at der bør være interne beredskabsplaner for alle virksomheder, hvad der ikke ville påføre fabrikanterne

ekstra omkostninger, men ville betyde mindre erstatninger i tilfælde af uheld, fordi effektive beredskabsplaner naturligvis vil begrænse skadesomfanget. Det samme behøver ikke være tilfældet med hensyn til eksterne beredskabsplaner, hvis man forestiller sig, at kun de større uheld, som kan finde sted i de virksomheder, som er omfattet af bestemmelserne i artikel 9, kan få eksterne følger.

3.8.3. ØSU foreslår derfor, at første led i artikel 11, stk. 1, finder anvendelse på alle virksomheder, som er omfattet af direktivet, mens andet og tredje led kun finder anvendelse på de virksomheder, som er omfattet af artikel 9.

3.8.4. ØSU tillægger det stor betydning, at arbejdstagerne og offentligheden inddrages i udarbejdelsen af de eksterne beredskabsplaner; dermed opnås større indsigt samt mulighed for at begrænse omfanget af eventuelle skader.

3.8.5. Sektionen bifalder stk. 6, men mener dog, at offentligheden også bør informeres for derigennem at belønne de fabrikanter, som har iværksat omfattende forebyggende og sikkerhedsmæssige foranstaltninger til imødegåelse af faren for større uheld.

3.9. Artikel 12

3.9.1. ØSU tilslutter sig fuldt og helt princippet om, at forebyggelse af større uheld og en begrænsning af deres følger skal indgå som aspekter i arealanvendelsespolitikken, ligesom virksomheder, som er omfattet af direktivet, på længere sigt skal adskilles fra boligområder og særligt vigtige eller sårbare naturområder.

3.10. Artikel 13

3.10.1. ØSU mener, at information af befolkningen og gennemsigtighed er de afgørende faktorer, da oplysning i sig selv virker forebyggende. Informerede personer vil i tilfælde af uheld ikke blive grebet af panik og handle tåbeligt eller måske foretage sig noget, der medfører yderligere farer eller skader.

3.10.2. ØSU foreslår, at der udarbejdes et let forståeligt og standardiseret »borgeroplysningsblad« på fællesskabsplan indeholdende oplysningerne i bilag IV.

3.11. Artikel 16

I betragtning af ledelsens anerkendte ansvar for planlægning og tilrettelæggelse af alle aktiviteter inden for virksomheden mener ØSU, at ordene »planlægge, tilret-

telægge«, der henviser til de ansvarlige myndigheder, kan give anledning til forvirring. Det anmoder derfor Kommissionen om at revidere affattelsen af artiklen.

3.12. Artikel 17

3.12.1. ØSU finder, at de foreslåede bestemmelser er præcise, men samtidig stiller store krav, og at man derfor må vurdere dem nøje for at finde ud af, om ikke de samme resultater kunne opnås med andre lige så effektive foranstaltninger, der ikke rammer virksomhederne så voldsomt.

3.12.2. ØSU påpeger, at et driftsforbud rammer fabrikanterne samt — indirekte — arbejdstagerne og økonomien og derfor kun bør komme på tale i tilfælde af overhængende fare.

3.12.3. ØSU foreslår derfor, at der altid foretages en forudgående høring af fabrikanten, og at der skal være mulighed for at iværksætte alternative foranstaltninger i de tilfælde, som er omhandlet i de to led i artikel 17, stk. 1. Specielt hvad angår det første led (anmeldelsen ikke indgivet inden for den påbudte frist), kan forsinkelsen have en række forskellige årsager, som ikke indebærer overhængende fare. Det bør først og fremmest være fabrikantens individuelle adfærd, der straffes, og ikke den pågældende virksomhed. Også hvad angår det andet led (en ekstern beredskabsplan mangler), forekommer det besynderligt at straffe virksomheden for tredjemands forseelse (den ansvarlige myndighed), når fabrikanten har opfyldt sin forpligtelse.

3.12.4. ØSU mener derfor, at ordet »anmode« i det sidste punktum i artikel 17, stk. 1, bør erstattes med »opnå«. Dermed fjernes enhver tvivl om ejerens ret til kompensation.

3.13. Artikel 18

3.13.1. ØSU godkender tilsynsordningen, men mener, at det vil være passende, at de tilsynsførende også hører arbejdstagerrepræsentanterne.

3.14. Artikel 23

Følgende tilføjes i slutningen af artikel 23:

»I overgangsperioden, fra ophævelsen af direktiv 82/501/EØF og indtil der bliver pligt til at aflevere en ny sikkerhedsrapport, beredskabsplan osv. for

eksisterende virksomheder skal de eksisterende sikkerhedsrapporter, beredskabsplaner, osv. fortsat have gyldighed.«

4. Direktivets bilag

4.1. ØSU bekræfter atter, at det godkender bilag I og opdelingen i to kategorier (efter tærskelmængder i kolonne 2 og 3).

4.2. ØSU gør dog opmærksom på, at det med den foreliggende affattelse, hvor stofferne både optræder i del 1 (navngivne stoffer) og i del 2 (kategorier), er tærskelmængderne i del 1, som er gældende.

4.3. ØSU kan kun godkende dette, hvis de i del 1 anførte mængder er mindre end i del 2, ud fra den generelle regel, at der skal udvises den størst mulige forsigtighed.

4.4. ØSU mener, at individuelle undtagelser fra klassificeringen kun kan komme på tale for stoffer, for hvilke det med specifikke og fastslåede teknisk-videnskabelige begrundelser kan godtgøres, at risikoen for et større uheld er ringe, selv om de generelt henhører under kategorierne i del 2.

4.5. ØSU mener, at der også bør fastlægges tærskelmængder for stoffer, som både er carcinogene (eller mutagene) og meget giftige (eller giftige). Som bekendt var det samlede dioxinudslip ved Seveso-katastrofen på 0,0004-0,0005 ton, og det er derfor svært at begribe, hvorfor der i direktivet for stoffer, som både er carcinogene og meget giftige (giftige), er fastlagt tærskelværdier på 5(50) ton.

4.6. ØSU foreslår, at del 1 i bilag 1 ændres, idet der tilføjes følgende stoffer, således at man ændrer mængderne i kolonne 2 og 3, ud fra risikoforøgelsen:

— carcinogener med R45 (1. og 2. klasse) og samtidig meget giftige (T+) eller giftige (T),

— carcinogener (3. klasse) eller mutagener med R40 og både meget giftige (T+) eller giftige (T).

4.7. Endvidere foreslås de angivne mængder for flaskegas (herunder propan og butan) gennemgået nøje igen. Der er dels tale om meget let antændelige stoffer (jf. del 2, punkt 8), dels forekommer lagerbeholdere til disse meget almindeligt inden for industriel og teknisk produktion. En væsentlig nedsættelse af den hidtil

gældende grænseværdi kunne få alvorlige konsekvenser. Det burde på grundlag af ulykkes- og skadesstatistikker undersøges, om en nedsættelse af grænseværdien vil være nødvendig og rimelig.

4.8. Hvad angår bilag 2, punkt 5, litra b), mener ØSU, at en eventuel ændring af navnet på den ansvarlige person blot kræver en simpel meddelelse, uden at man behøver at ændre sikkerhedsrapporten (jf. artikel 9).

Bryssel, den 2. juni 1994.

Susanne TIEMANN

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om:

- EF-initiativernes fremtid under strukturfondene,
- Fællesskabsinitiativ for byområder (URBAN),
- EF-initiativ til modernisering af tekstil- og beklædningsindustrien i Portugal

(94/C 295/19)

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 15., 16. og 22. marts 1994 under henvisning til EF-Traktatens artikel 198 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om EF-initiativernes fremtid under strukturfondene, Fællesskabsinitiativ for byområder (URBAN), EF-initiativ til modernisering af tekstil- og beklædningsindustrien i Portugal.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Regionaludvikling og Fysisk Planlægning, som udpegede Campbell Christie til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 24. maj 1994.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 316. plenarforsamling af 1. og 2. juni 1994, mødet den 2. juni 1994, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Indledning

- udvikling af landdistrikterne,
- de fjerntliggende regioner,
- beskæftigelse og udvikling af menneskelige resourcer,
- forvaltning af den industrielle omstilling.

1.1. I september 1993 vedtog ØSU en udtalelse (dok. ØSU 771/93) om Kommissionens meddelelse, »EF-initiativernes fremtid under strukturfondene« [dok. KOM(93) 282 endelig udg.]. ØSU udtrykte da sin fulde støtte til en videreførelse af begrebet EF-initiativer og bakkede Kommissionens forslag om en rationalisering op, dels ved at lade visse initiativer udgå, dels ved at samle de resterende — samt evt. nye — under fem hovedtemaer, nemlig:

1.2. Som svar på fremlagte forslag har Kommissionen besluttet at tilføje to initiativer:

- byområder,
- fiskeri.

— samarbejde på tværs af grænserne, tværnationalt og interregionalt samarbejde og net,

1.3. Endelig vil Kommissionen iværksætte et initiativ til gavn for de små og mellemstore virksomheder (SMV) under hovedtemaet »Forvaltning af den industrielle omstilling«.